

Mivel lát jól az ember?

„Honnan jöttem? A gyerekkoromból.

*A gyerekkoromból, ahogy egy
országból jön az ember...”*

Antoine de Saint-Exupéry

Antoine Marie Jean-Baptiste Roger de Saint-Exupéry

(Lyon, 1900. június 29. – Marseilles, 1944. július 31.)

francia író és pilóta.

Vidéki nemesi család harmadik gyereke volt.
Édesapja halála után, anyjkkal és öt testvérével,
vidéki nagynénjük kastélyában élt.

Nyári viharok idején, az első villámok és esőcseppek megjelenésekor a kastély parkjának egy távoli pontjáról, szaladni kezdtek és a ki előbb ért fedél alá, az a következő viharig, isten kegyeltjének nevezték és megkapta az Aklin lovag nevet.

A békés gyerekkornak az I. Világháború kitörése vetett véget.

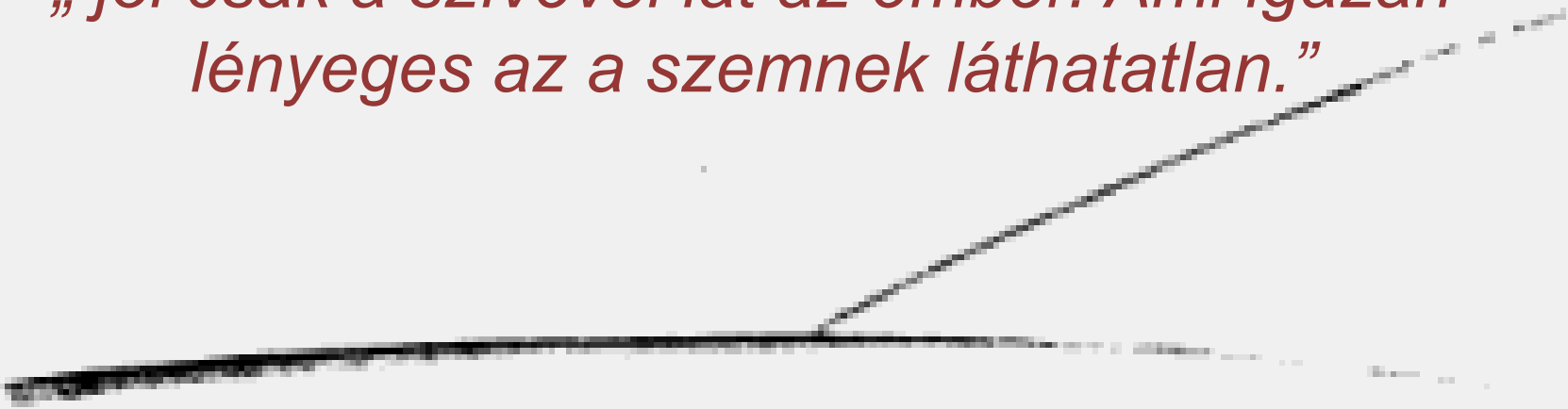
Édesanyja hadikórházat nyitott, ahol a gyerekek közvetlenül szembesülhettek a katonák szenvedéseivel és a háború pusztításával.

Antoine anyjától emberséget könnyörületet tanult és talán akkor értette és érezte meg, amit később ilyen mesésen fogalmazott meg:

„jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges az a szemnek láthatatlan.”

Saint –Exupéri pilótának
tanult, legendás
bátorságáról lett híres.

Veszélyes bevetésekben
vett részt, egy alkalommal
fogságba esett pilótatársait
mentette ki.

1935-ben rekordidő alatt akarta megtenni a Párizs-Saigon közötti utat, de Kirótól 200 km-re műszaki hiba miatt kényszerleszállást kellett végrehajtania.

Öt napig vándorolt a sivatagban, három napig víz nélkül, míg rátalált egy vándorkaravánra és megmenekült.

Ebből a kalandból született *A kis herceg* című regénye.

A kis herceg figurája már jóval korábban felbukkant képzeletében, kisgyerek kora óta szeretett rajzolni. Egyszer a vendéglőben, a megrendelt ételre várva, a papírterítőre rajzolta, máskor leveleiben a lap alján, a margón vagy a sorok között tűnt fel, végül szöveg is társult hozzá, így a kisherceg alakja önálló életre kelt.

On ne voit bien
qu'avec le cœur.
L'essentiel
est invisible
pour
les yeux.

Le Petit Prince

Saint- Exupéry a könyvet barátjának Leon Werthnek ajánlotta. A könyv írásakor New Yorkban élő író szomorúan gondolt francia barátaira, akik a világháború sújtotta Európában nehéz körülmények között tengődtek.

„ Kérem a gyerekeket, ne haragudjanak, amiért ezt a könyvet egy felnőttnak ajánlom. Komoly mentségem van rá: ez a felnőtt széles e világon a legjobb barátom....

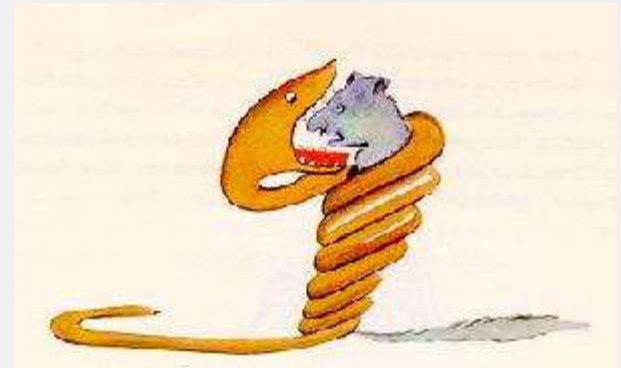
Ha pedig ez a sok mentség nem elegendő, akkor annak a gyerekeknek ajánlom könyvemet, aki valaha ez a felnőtt volt. Mert előbb minden felnőtt gyerek volt. (De csak kevesen emlékeznek rá.) Ajánlásomat tehát kijavítom, ilyesformán:

*Léon Werth-nek,
amikor még kisfiú volt.”*

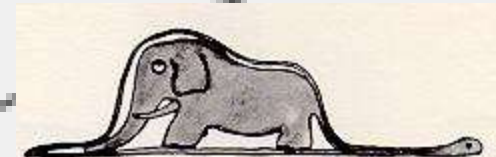

A kisherceg története a második világháború árnyékában született.

A könyv kezdetén nem is a szőke kék szemű fiúval ismertet meg, hanem egy vadat lenyelő óriáskígyót ábrázol.

A második rajzban ugyanaz a kígyó elefántot nyel el.

A könyvben sok szó esik a felnőttek értetlenségéről. Az ekkor negyven éves író úgy tesz, mintha ő maga sosem nőtt volna fel.

„Jócskán akadt dolgom felnőttekkel. Közvetlen közelről láthattam őket. És nem mondhatnám, hogy ettől jobb lett róluk a véleményem.”

Nem bírta sokáig a kényelmes amerikai életet.

1944-ben visszatér régi egységéhez, hogy felderítő repülőpilótaként közvetlenül és személyesen is részt vehessen a harcokban. A kilencedik bevetésből sosem tér vissza.

